

РЕШЕНИЕ

№ 141

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12509** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Д. Д. срещу Решение от 18.09.2019г. по НАХД № 7788/2019 на СРС, НО, 99-ти състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-005844/09.04.2019г., издадено от началник ОПП-СДВР, в частта, с което за нарушение на чл.103 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП и за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пред.2 от ЗДвП. С постановеното решение е отменено НП, в частта с която на Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 30 лв. за нарушение на чл. 6, т.1 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 3, т. 5 то ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че съдебното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Моли решението да бъде отменено в обжалваната част, като бъде отменено и издаденото НП за нарушение на чл. 174 ал. 3 от ЗДвП и нарушение на чл.103 от ЗДвП. Алтернативно моли съда да измени НП, като намали наложеното

наказание за нарушението по чл. 103 то ЗДвП на предвидения от закона минимум.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 20.03.2019 г., около 18:20 часа, Х. Т. и И. М.

- инспектори в група 02 към сектор ООДП при СДВР, били назначени като автопатрул и обхождали дипломатическите представителства в [населено място], за да съблюдават за спазването на обществения ред. В посочения час двамата се намирали в [населено място] на [улица] до задната страна на посолството на Руската федерация. В началото на улицата имало поставен знак „В1“ забраняващ навлизането на автомобили. В това време, въпреки забранителния знак, по улицата срещу тях навлязъл лек автомобил марка „Ауди“, модел „ТТ“, с рег. № СА 0597 ММ, управляван от Д. Д. Д.. Автомобилът спрял на около 50 метра след знака и на около 50-70 метра пред служебния автомобил на двамата полицейски служители. В този момент полицаите слезли от автомобила и се насочили към превозното средство на жалбоподателката, като Х. Т. направил отчетливи знаци на водача да спре за проверка. Свидетелят първо посочил с показалец към водача на автомобила, после му дал знак с длан да спре на място, след което отново с показалец му посочил да остане на място в дясната страна на улицата. Когато полицаите били на около 10-15 метра от автомобила, превозното средство потеглило назад и се отдалечило по [улица]. Полицейските служители се върнали при служебния автомобил и продължили с обходите, понеже преценили, че докато се качат в автомобила нямало време да настигнат напусналия мястото водач. Докато извършвали обхода забелязали същия автомобил паркиран от лявата страна на [улица] пред номер 39 с включен двигател. Те спрели до автомобила и се доближили, като забелязали, че водачът му е същото лице, което преди малко напуснало без да изчака полицейската проверка. Това била Д. Д.. Полицаите пристъпили към проверка на документите на водача и на автомобила, а при справка с дежурната част установили, че това лице имало полицейски регистрации за притежание на наркотици. Полицаите поискали от дежурния при ОПП-СДВР да изпрати служител на „Пътна полиция“ за съдействие. На мястото пристигнал В. К. и негов колега от ОПП-СДВР, като те тествали жалбоподателката за употреба на алкохол, след което обаче тя отказала да бъде тествана за употреба на наркотици. На Д. бил издаден и връчен талон за медицинско изследване, който тя подписала. След това полицейските служители придружили Д. до ВМА, където същата имала възможност да даде кръвна проба за изследване, но тя отново отказала. Тогава лицето било отведено в 01 РУ-СДВР за снемане на сведения, след което била пусната да си ходи и не е била задържана.

На водача на автомобила Д. Д. бил съставен АУАН № 144807 от 20.03.2019 г. за нарушения на чл.103 от ЗДвП и чл.174, ал.3, пред.2 от ЗДвП. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил връчен лично на Д. на същата дата

за запознаване. Последната го подписала с отбелязване, че има възражения.

Въз основа на горното било издадено процесното НП № 19-4332-005844 от 09.04.2019г., с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба” в размер на 30 лева на основание чл.183, ал.3, т.5, пред.1 от ЗДвП; за нарушение на чл.103 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП и за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца на основание чл.174, ал.3, пред.2 от ЗДвП.

Фактичката обстановка СРС е установил от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

При правилно установена фактическа обстановка СРС е направил изводи, които касационната инстанция споделя изцяло.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи.

Според нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба в размер на 2000 лв. Нормата съдържа два отделни състава на административни нарушения: отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози; неизпълнение на предписание за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози. Осъществяването на което и да е от горните две нарушения ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя по същата правна норма. Словесното описание на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП е идентично както в АУАН, така и в НП - при проверката касаторът е отказал да бъде изпробван с „дръг тест“, както и даде кръв за химичен анализ впоследствие и в болничното заведение. Осъществен е съставът на нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП - отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Определените административни наказания глоба в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца са правилни.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Налице е нормативно

уредено задължение за спиране в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания при подаден сигнал от контролните органи от водачът на ППС, което видно от всички събрани по делото доказателства, касаторът безспорно не е изпълнил, поради което обосновано е ангажирана административнонаказателната му отговорност за това нарушение. Настоящият съдебен състав споделя изцяло изложените от СРС мотиви по отношение на размера на наложените наказания за извършеното нарушение – 200 лв. глоба и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Предвид изложеното, решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.09.2019 г. по НАХД № 7788/2019 на СРС, НО, 99-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:1.

2.